

Jubilált az Inter Gyergyó

Két évtized teremfoci csak a játék kedvéért

● Idén húsz éve, hogy Inter Gyergyó néven első mérkőzéseit játszotta egy középiskolás minifocicsapat, volt miről nosztalgiázni az évfordulón. Most korszakváltásra készülnek: eddig csak a játék szeretetért küzdöttek a mérkőzéseken, mindezt azonban át kell gondolniuk a folytatás érdekében.

GERGELY IMRE

Gyergyószentmiklóson és vidékén a 2000-es évek elején-közepén virágkorát élte a kispályás labdarúgás, amikor még nem is léteztek a teremfocira alkalmas csarnokok. A jégpálya melletti salakon 15–20 csapat részvételével rendeztek bajnokságokat. Ebben az időszakban jelent meg a színen a középiskolásból összeállt csapat, az Inter Gyergyó. Az elmúlt húsz év történéseit Portik Csaba elmesélése alapján foglaljuk össze, aki sokáig volt az együttes kapusa, és csapatkapitánya is, ma pedig edzőként és Kémenes Lászlóval, valamint Balogh Andrással együtt az ügyvezetésben dolgozva folytatja a munkáját.

Előbb minifoci, majd belekóstoltak a futsalba

Az interese az első években számtalan amatőr tornán szerepeltek és sok ilyen rendeztek is. Nagyjából egy korosztályhoz tartoztak, és az eredeti Inter maghoz egyre többen csatlakoztak, míg jött olyan időszak is, amikor két teljes csapatot ki tudtak állítani, ugyanabban az időpontban egyszerre tudtak játszani egy csikszeredai és egy gyergyószentmiklósi tornán is. „Kialakult egy olyan összeforrott baráti társaság, akik heti két-három edzésen, hétvégéken a mérkőzéseken együtt fociztunk,

de együtt is buliztunk, segítünk egymásnak, kalákáztunk. Persze, az összekovácsolódásban segített az is, hogy voltak sikerélményeink, nyertünk tornákat. A kezdeti játékoskeretből ma már nagyon kevesen maradtak a pályán, de a barátság megmaradt, a foci összefonta az életünket” – fogalmazott Portik.

Kémenes László volt az, aki a legtöbbet tette azért, hogy ez a csapat, ez a társaság egyben maradt, biztatta az embereket, hívta edzésekre, meccsre a fiúkat. Ő az Inter szülőatyja, és ma is meghatározó személyisége. Ha kellett, tartotta a lelket mindenkiben, ha látott egy ügyes gyereket, akkor behozta a csapatba, lehetőséget adott neki, akkor is, ha az idősebbek morgolódtak, hogy miért kell őt is hordozniuk magukkal. Így lett például a csapat tagja 15 évesen Berecz Norbert is, aki ma csapatkapitány és egyben edző is.

Közben Gyergyóban is megépültek az első termek, és jött a nagy váltás. Áttérés a kispályás labdarúgásról a futsalra. Ebben nagy szerepet játszott az, hogy ifj. Nagy Zsolt Székelyudvarhelyen, Marius Cioloboc Marosvásárhelyen első, illetve második ligás csapatban szerepelt, és az ott szerzett tapasztalataikat, tudásukat hazahozva elkezdtek taníthatni az intereseeknek a futsal alapjait.

Amatőrként a futsal világában

2010-ben döntöttek úgy, hogy belevágnak egy nagy kalandba, ki-

próbálják magukat a hivatalos versenysorozatban is, beneveztek a Román Kupába. Előzőleg id. Nagy Zsolt irányításával megyei bajnokságot nyert az Inter. „Gyerekként a nagypálya gypén szerettük meg a focit, és persze, mindannyian arról álmodoztunk, hogy majd egyszer híres labdarúgók leszünk, Bajnokok Ligáját nyerünk és hasonlók. Ez nem valósulhatott meg, de azzal, hogy futsalban hivatalos meccseken szerepelhettünk, úgy éreztük, kicsit kárpótolta minket az élet ezekért az álmokért. Igazi focistáknak éreztük magunkat, hiszen országos mezőnyben játszottunk” – folytatta Portik. Számára a Román Kupa meccsei a legemlékezetesebbek, hiszen ezek voltak az első országos porondon. Nyitásként büntetővel nyertek a Székelyudvarhelyi IPSE ellen, majd hosszabbításban verték a jóval tapasztaltabb Piatra Neamț-i együttest. Az út végét ekkor a Déva elleni vereség jelentette, de így is nagy élmény volt ez a gyergyói futsalosoknak. Ugyanez egy újabb nagy lépést hozott: a Román Labdarúgó Szövetség illetékeseinek feltűnt, hogy Gyergyószentmiklóson moco-rog valami, és meggyőzték őket, hogy nevezzenek be a 2. Ligába.

Akkoriban még tornarendszerben zajlott a 2. Liga, az első meccset Brăilán játszották, és győztek. Igaz, hogy első évükben már csak a szezon vége fele az alsóházban tudtak meccset nyerni, de így is volt, ami megerősítést adjon: Tankó Leventét

(aki ma az FK Székelyudvarhely csapatkapitánya) és Berecz Norbertet behívták az ifjúsági válogatottba. Aztán voltak évek, amelyek a túlélésről szóltak, volt, amikor hajszál híján maradtak le a négyes döntőről a ligában vagy a Román Kupában is. Az idei pedig már a 12. szezonzuk.

„Egy dolog nem változott, és ezt az ellenfeleink többsége is nehezen hiszi el. Mostanáig sem edző, sem játékos nem kapott semmiféle fizetést az Inter Gyergyónál. Nincs mögöttünk egy gazdag klubelnök, sőt, olykor mi nyúlunk zsebbe, hogy ott lehessünk a meccseken, fizessük amit kell” – folytatta Portik. Mivel meg is kell élni valamiből, a munka mellett járnak edzésekre, meccsre, így sokszor nem az volt a kérdés, hogy a sok játékosból ki kerül be a meccskeretbe, hanem, hogy egyáltalán ki tud-e állni a csapat. Így nagy célokot sem tűzhetek ki, lényeg az volt, hogy ott legyenek, játsszanak.

Portik néhány, ma már viccesnek tűnő sztorit is elmesélt: milyen volt, amikor a záró fordulóra Călărași-ra úgy utaztak el, hogy nem volt pénzüik szállásra sem, sátraztak volna, de nem kaptak kempinget. Végül rivális csapat segítségével lett szállásuk. Vagy amikor az étkezés arról szólt, hogy a támogatóktól kapott kenyeret, konzervet az autó motorháztetőjén fogyasztották el. Vagy amikor úgy mentek kiszállásra, hogy itthonról vittek nagy fazékban levest, és a helyszínen keresték a helyet, hogy hol melegíthetik meg ebédre.

„Nem számíthattunk arra, hogy feljutásért játszhatunk, hogy szóba jöhet az élvonal, de az ellenfelek között kivívtunk egyfajta tiszteletet. Több edző elmondta, szeret velünk játszani, mert mi tényleg futsalt ját-

szunk, vagy próbálunk játszani, míg a 2. Liga más csapatairól, akik főleg nagypályán is szerepelnek, ez nem mindig mondható el” – mutatott rá Portik Csaba.

Mi lesz a folytatás?

Az amatőr futsalos életmód, a baráti társaság játéka azonban nem folytatható a végtelenségig. A csapat régi interesei közül már kevesen maradtak, máshonnan pedig nem lehet úgy játékosokat hívni, ha nem részesülnek semmilyen javadalmazásban. Saját utánpótlás lehetne megoldás, az U19-es csapatban vannak is ügyes fiatalok – Bernád Balázs meghívót kapott az ifjúsági válogatottba is –, de közülük kevesen vannak, akik a felnőttben is játszani akarnának. Így muszáj máshonnan hívni játékosokat a csapatba. Azon dolgoznak, hogy a következő szezonra megteremtsék ennek a feltételeit. Jelenleg az Inter Gyergyó hátrányból indul a riválisokkal szemben, hiszen már a 2. Ligában is jó pénzt keresnek a játékosok más csapatoknál. Így is a második helyen állnak a tabellán, jó esély van arra, hogy a liga elődöntőjébe, vagy akár a döntőjébe jussanak.

„Ha jól sikerül a szezon, jövőre még jobb csapatot tudunk csinálni. Igyekszünk fejlődni az adminisztrációban is. Felfele akarunk lépni, nem csak túlélni, mint eddig. Úgy kell újraszervezzük a dolgokat, hogy mindenkinek megérje az Inter Gyergyónál is edzésre, meccsre járni. Közben odafi gyelünk a fiatalokra, bízunk benne, hogy Bernád Balázs is példa lehet számukra, hogy érdemes dolgozni, mert Gyergyóból is el lehet jutni magasabb szintre” – összegzett Portik Csaba.

Baráti társaságból a gyergyói térség egyik legjobb teremlabdarúgó-csapatát vált

▲ FORRÁS: INTER GYERGYÓ